

РЕШЕНИЕ

№ 4809

гр. София, 08.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 17.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **11538** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от АПК. Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Разпореждане за допуснато предварително изпълнение на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК С27-0397390/ 18.09.2019г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, издадена на основание чл.186, ал.1, т.1, б.„а“ от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за нарушение чл.118, ал.1, вр. чл.186, ал.1, т.1, б.„а“ от ЗДДС, обективизирано в заповедта.

С посочената заповед е разпоредено запечатване на търговски обект – платен паркинг, намиращ се в [населено място],[жк], до блок 250, стопанисван от [фирма], и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

В жалбата се съдържа искане за отмяна на същата, като незаконосъобразна, ведно със законните последици от това.

Ответникът изразява становище за неоснователност на подадената жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на

страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт и при спазване на преклузивния срок по АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Принудителната административна мярка, наложена на 18.09.2019г., е във връзка с проверка на обекта на 15.09.2019г., при която е констатирано, че при извършена контролна покупка на услугата ползване на 1 бр. паркомясто за период от 24 часа на стойност 4,00 лв. не е издаден касов бон от намиращото се в обекта ФУ или от кочан с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба № Н-18/ 2006г. В заповедта е инкорпорирано разпореждане за допускане на предварително изпълнение на административния акт, по силата на законовата норма на чл. 188 от ЗДДС. Във връзка с оспорване на последното, е образувано адм.дело №11415/19г. на АССГ, приложено към настоящото дело.

От страна на жалбоподателя се излагат доводи, че не се налице конкретни мотиви за постановяване на ПАМ. Твърди се, че от мярката ще бъдат засегнати работниците на дружеството. Представена ведомост за заплати /л. 11 от приложеното адм.дело №11415/19г. на АССГ /.

Съдът, като взе предвид посоченото в процесната заповед и представените доказателства констатира, че правилно от страна на административният орган е наложена посочената в оспорената заповед ПАМ.

По делото не се спори, а и това обстоятелство се установява от приложените по преписката протокол за проверка опис на парите в касата, съкратен отчет , КЛЕН, дневен финансов отчет, че при извършената контролна покупка от страна на инспектор по приходите на услугата „ползване на 1 бр. паркомясто за период от 24 часа“ на стойност 4,00 лв. не е издаден касов бон от намиращото се в обекта ФУ или от кочан с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба № Н-18/ 2006г.. Видно от представения КЛЕН за тази дата, продажбата не е отразена като регистрирана чрез фискален бон.

При тези обстоятелства, от страна на административния орган е прието, че ще бъде увреден държавния интерес, тъй като е извършена продажба, без да е издаден фискален бон, което сочи за укриване на доходи.

В хипотезата на чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ ЗДДС юридически факт, пораждащ правомощието на органа по приходите или оправомощеното от него длъжностно лице да наложи ПАМ запечатване на обект, е неспазването на реда или начина за издаване на документ за продажба, отпечатан и издаден по установения ред за доставка/продажба. Към реда за издаване на документ се отнасят задълженията по чл.3, ал.1 от Наредба № Н-18/2006г. за регистриране и отчитане на извършваните продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (ФУ) /освен при изключенията по

разпоредбата/ и по чл.25, ал.3 от наредбата за издаване на фискалния бон при извършването на плащането.

Възприемайки извършеното нарушение на цитираните разпоредби от наредбата като източник на правомощието си по чл.186, ал.3 във вр. с ал.1, т.1, б."а" ЗДДС, административният орган в условията на обвързана компетентност е издал утежняващия административен акт, чието съдържание е запечатването на търговския обект, в който е осъществена противоправната деятелност. Съдържанието на ПАМ и предпоставките за налагането ѝ я определят като превантивна и преустановителна. При същите предпоставки кумулативно се налага и ПАМ по чл.187, ал.1 ЗДДС за забрана на достъпа до обекта.

От изложените в заповедта мотиви настоящият състав намира, че е обосновано основанието за налагане на процесната принудителна административна мярка. Неизпълнението на задължението за регистриране и отчитане на приход от продажба чрез фискално устройство в проверявания обект засяга важни държавни интереси, свързани с отчитането на приходите от задължените лица и заплащането на данъци върху действителния им размер.

При преценка за законосъобразност на оспорената заповед съдът съобрази и това, че съобразно дневния финансов отчет за 15.09.2019г. е налице несъответствие в касовата наличност. Последното сочи, че не се спазва фискалната отчетност в обекта. Освен това, при издаване на оспорената заповед и налагане на ПАМ са отчетени площта на обекта – 300кв.м. , големия му капацитет и доброто местоположение, както и това, че установената от търговеца порочна практика го поставя в по-благоприятно положение от останалите изрядни конкуренти на пазара на предлаганите от жалбоподателя услуги на територията на столичния град, отчитащи коректно паричните си приходи. Съобразена е липсата на добра отчетност и данните за неспазване изискванията на Наредба № Н-18/ 2006г.и неотчитане на приходи и в друг обект на дружеството –жалбоподател.

От така изложените в заповедта мотиви настоящият състав намира, че обосновано е наложена ПАМ. Обществените отношения, свързани с коректното отчитане на продажбите на стоки или услуги във или от търговските обект, са пряко свързани с фискалните интереси на държавата и предполагат засилена охрана, в законово очертаните рамки - съобразно целите на закона (чл.4, ал.2 АПК) и без да се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава (чл.6, ал.2 АПК). Неизпълнението на задължението за регистриране и отчитане на приход от продажба чрез фискално устройство в проверявания обект на 15.09.2019г., представляващ платен паркинг, засяга важни държавни интереси, свързани с отчитането на приходите от задължените лица и заплащането на данъци върху действителния им размер. Налице е защитим държавен интерес от категорията на визирания в чл.60, ал.1 АПК.

Предвид изложеното, съдът намира, че в оспорената заповед са изложени конкретни мотиви относно основанието за налагане на ПАМ и срока на действието и. Налице е съответствие на наложената ПАМ с нейната цел, регламентирана в чл. 22 от Закона за

административните нарушения и наказания /ЗАНН/ - да се предотвратят и преустановят административните нарушения и вредните последици от тях.

В заключение, съдът приема, че обжалваната заповед е правилна и законосъобразна, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение (каквото искане е своевременно направено), определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение -18-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК С27-0397390/ 18.09.2019г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: